

От президент
Дитер Ф. Ухтдорф

Втори съветник в
Първото Президентство



Светии през ВСИЧКИ СЕЗОНИ

Имам спомени като дете за част от света, която би могла да служи като пейзажна картичка за променящите се сезони на годината. Всеки отминаващ месец беше величествен и прекрасен. По време на идеалния зимен ден, чист сняг покриваше като одеяло планините и градските улици. Пролетта донасяше пречистващи дъждове и експлозията на живот, пълнен със зеленина. Спокойното лятно небе служеше като приятна синя канава, на която блестеше яркото слънце. А удивителната есен преобразяваше природата в ярки нюанси на оранжево, жълто и червено. Като дете обичах всеки сезон и до ден днешен обичам същността и уникалността на всеки един от тях.

Ние също преминаваме през сезони в нашия живот. Някои са топли и приятни. Други не са. Някои от дните в нашия живот са красиви като снимки от календар. И въпреки това, има дни и обстоятелства, които ни причиняват сърдечна болка и могат да предизвикат в живота ни дълбоки чувства на отчаяние, обида и горчивина.

Сигурен съм, че по един или друг повод, ние всички сме си представяли колко прекрасно би било да живеем някъде, където царят само дни на идеални сезони, като избягваме неприятните моменти между тях.

Но това не е възможно. Нито пък е желателно.

Като размишлявам върху собствения си живот, осъзнавам, че много от моментите на значителен растеж за мен са дошли, докато съм преминавал през бурни сезони.

Нашият всемъдър Небесен Отец е знаел, че за да могат чедата Му да се превърнат в това, което е предвидено да бъдат, те ще трябва да изпитат сезони на несгоди през временното си пребиваване в земния живот. Пророкът Лехий от Книгата на Мормон казва, че без противопоставяне „праведността не би могла да съществува” (2 Нефи 2:11). Наистина, горчивината на живота ни помага да разпознаваме, различаваме и оценяваме неговата сладост (вж. У. и З. 29:39; Моисей 6:55).

Президент Бригъм Йънг казва следното: „Всички разумни същества, които са окичени с корони на слава, безсмъртие и вечен живот, трябва да преминат през всяко изпитание, определено за тях, за да се сдобият със слава и възвисяване. Всяко бедствие, което може да споходи смъртните създания, ще бъде изпитано... за да се подготвят да имат радост в присъствието на Господ. ... Всяко изпитание и преживяване, през което преминавате, е необходимо за вашето спасение”¹

Въпросът не е в това дали ще изпитаме сезони на несгода, а как ще устоим на бурите. Велика за нас е

възможността през непрестанно променящите се сезони на живота да се държим здраво за изпълненото с вяра Божие слово, защото Неговият съвет има за цел не само да ни помогне да устояваме на житейските бури, но и да ни направлява в тяхното преодоляване. Нашият Небесен Отец ни дава словото Си чрез Своите пророци—ценно знание, имащо за цел да ни ръководи през изпитанията на трудните сезони към неизразимата радост и ярката светлина на вечния живот. Важна част от нашето житейско преживяване е да развиваме сила, смелост и достойнство, за да се придържаме здраво към истината и праведността, независимо от ударите, които можем да понесем.

Онези, които са преминали през водите на кръщението и са получили дара на Светия Дух, са стъпили на пътеката на ученичеството и са се обвързали да следват постоянно и с вяра стъпките на нашия Спасител.

Спасителят учи, че слънцето изгрява „на злите и на добрите, и (пада) дъжд на праведните и на неправедните” (Матей 5:45). Понякога не можем да разберем защо трудни и дори несправедливи неща се случват в живота. Но като последователи на Христос, ние се доверяваме, че ако търсим усърдно, молим се винаги бъдем вярващи, всички неща ще работят заедно за наше добро, *ако* ходим праведно (У. и З. 90:24; курсив добавен).

Като членове на Неговата Църква, като светии, ние служим с радост и желание в хубаво и лошо време, както и през всички сезони. И като правим това, сърцата ни ще се изпълват с осветена вяра, изцеляваща надежда и небесно милосърдие.

При все това, ще трябва да преминаем през всички сезони—както приятни, така и болезнени. Но без значение от сезона, като последователи на Исус Христос, ние ще се уповаваме на Него и ще вървим към Неговата светлина.

Накратко, ние сме Божии светии, решени да учат за Него, да Го обичат и да обичат ближните си. Ние сме поклонници на благословения път на ученичеството и ще вървим непоколебими към нашата небесна цел.

Ето защо, нека бъдем светии през пролетта, лятото, есента и зимата. Нека бъдем светии през всички сезони.

БЕЛЕЖКА

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, 1997 г., стр. 261–262.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Първото Президентство заявява: “някои от най-великите проповеди са изнесени чрез химни” (*Химни*, стр. ix). Като обсъждате това послание, обмислете дали да не изпеете заедно с тези, на които преподавате, един от следните химни или друга песен относно устояването на негодите: “Основа на нашата вяра” (№ 55), „Пастир мой е Господ” (№ 73), или “Да работим с жар” (№ 153). Ако се почувствате упътени от Духа, споделете време, през което труден момент от живота ви се е превърнал в благословия.

МЛАДЕЖИ

Аз успях да изоставя скръбта си

От Хуан Зу

Когато моите приятели брат Чен и съпругата му се кръстиха в нашия район, аз бях много щастлив. Една година след кръщението си, те бяха запечатани в храма, като техният син, който беше починал преди те да се присъединят към Църквата, бе запечатан с тях. Беше прекрасно да гледаш как семейство Чен израстваше в Евангелието.

След това брат Чен загина в автомобилна катастрофа на следващата година. След катастрофата, смъртта му като че ли непрестанно обладаваше съзнанието ми и често ме преследваше на сън. Събуждах се в сълзи и питах отново и отново: „Защо? Защо Господ позволява този вид трагедии да се случват? Защо подобно нещо трябва да се случи на това хубаво семейство?” Един ден, докато се измъчвах с тези въпроси, взех един наръчник с уроци и прочетох следните думи от президент Спенсър У. Кимбъл (1895 г.–1985 г.):

“Ако смятаме, че съществува единствено смъртния живот, тогава болката, скръбта, неуспехът и краткият живот биха били нещастие. Но ако погледнем на живота като нещо вечно, разпростиращо се далече в миналото преди да дойдем на земята и във вечното бъдеще след смъртта, тогава всичко, което става в живота ни, може да бъде поставено в точната перспектива. ...

Не сме ли изложени на изкушения, които да изпитват силата ни; на болести, които да ни учат на

търпение; на смърт, чрез която да бъдем направени безсмъртни и прославени?”¹

В този момент реших да изоставя скръбта си и да се съсредоточа в обещаното и възможно бъдеще. Представих си брат Чен щастливо да се събира отново със своето семейство. Тази гледка ми донесе мир. Аз знам, че Небесният Отец ще ни дава мъдростта и смелостта да се справяме с негодите.

Авторът е от Тайван

БЕЛЕЖКА

1. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* 2006 г., стр. 15.

ДЕЦА

Да служим през всички сезони

Президент Ухтдорф учи, че трябва да „служим с радост и желание в хубаво и лошо време, както и през всички сезони”. Кой са някои от начините, по които можете да служите на другите през зимата? Кой са някои от начините, по които можете да служите през пролетта? А през лятото и есента? Запишете идеите си за всеки от сезоните. Може да приложите някои от своите идеи този месец!



Вяра, семейство, взаимопомощ

Разчитане на собствените сили

Изучете този материал с молитва и, ако е уместно, го обсъдете с посещаващите от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот. За повече информация посетете reliefsociety.lds.org.

Разчитането на собствените сили е умението, задължението и усилието да се трудим за духовното и материално благополучие както на нас самите, така и на нашите семейства.¹

Като се учим и прилагаме принципите за разчитане на собствените сили в нашите домове и общество, ние разполагаме с възможности да се грижим за бедните и нуждаещите се и да помагаме на другите да разчитат на собствените си сили, така че да могат да издържат в моменти на несгоди.

Ние имаме привилегията и задължението да използваме нашата свобода на избор, за да бъдем в състояние да разчитаме материално и духовно на собствените си сили. Говорейки за разчитане на собствените сили и нашата зависимост от Небесния Отец, старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли учи: „Ние се обръщаме във вярата и сме в състояние да разчитаме на собствените си сили, като живеем според нашите завети непрестанно обръщайки се в молитва—като достойно вземаме от причастие-то, биваме достойни за храмова препоръка и се жертваме в служба към другите”.²

Старейшина Хейлз ни съветва да се подготвяме да разчитаме на собствените си сили от материална

гледна точка, „което включва получаване на висше образование или професионално обучение, да се научим да работим и живеем според средствата си. Като избягваме дълговете и спестяваме пари сега, ние се подготвяме за пълновременна Църковна служба през идващите години. Целта на материалното и духовно разчитане на собствените сили е да ни издигне до по-високо ниво, така че ние да можем да издигаме другите в нужда”.³

От Писанията

Матей 25:1–13; 1 Тимотея 5:8; Алма 34:27–28; Учение и Завети 44:6; 58:26–29; 88:118

От нашата история

След като светиите от последните дни се събират в долината Солт Лейк, която е изолирана пустиня, президент Бригъм Йънг желае те да процъфтяват и да си създадат постоянни домове. Това означава, че светиите трябвало да се сдобият с умения, които да им позволят да бъдат в състояние да разчитат на собствените си сили. В това усилие, президент Йънг има голямо доверие в способностите, талантите, верността и желанието на жените и той ги окуражава в определени материални задължения. Въпреки че определените задължения на Обществото за

взаимопомощ са различни днес, принципите остават постоянни:

1. Да се учим да обичаме труда и да избягваме безделието.
2. Да се сдобием с дух на саможертва.
3. Да приемаме лична отговорност за духовната сила, здраве, образование, работа, финанси, храна и други житейски нужди.
4. Да се молим за вяра и смелост да откликваме на предизвикателствата.
5. Да усилваме онези, които се нуждаят от помощ.⁴

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. *Handbook 2: Administering the Church* 2010 г., стр. 6.1.1.
2. Робърт Д. Хейлз, „Да дойдем на себе си: причастие, храмът и жертвата при служението”, *Лиахона* май 2012 г., стр. 34.
3. Робърт Д. Хейлз, „Да дойдем на себе си”, стр. 36.
4. Вж. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* 2011 г., стр. 51.

Какво мога да направя?

1. Как помагам на сестрите, за които се грижа, да намират решения за материалните си и духовни нужди?
2. Увеличавам ли духовната си способност да разчитам на собствените си сили, като се подготвям за причастие и се жертвам в служба на другите?

© 2013 г. от Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ. Одобрено на английски: 6/12. Одобрено за превод: 6/12. Превод на *Visiting Teaching Message, September 2013*. Bulgarian. 10666 112